

KURÝR

měsíc sazenné 1976

NULTÉ
ČÍSLO

měsíčník
jihlavských trampů

Kamarádi, kamarádky, přátelé volného trampského sdružení a života v přírodě!

Držíte právě v ruce mé nulté číslo, jehož posláním bude informovat početnou trampskou obec Jihlavska o dění v osadách, o připravovaných akcích trampů-samotářů a trampských osad, upozornovat na novinky v životě kolem nás, které by si žádný tramp neměl nechat ujít, atd., atd... Zároveň chci umožnit začínajícím i pokročilým literátům, básníkům, výtvarníkům, kreslířům, písničkářům a bůhví kterým ještě kamarádům "seklým Muzou" otištění jejich děl, dílek a díleček. Nedostane se pouze na fotografie, protože světlotisková metoda, kterou budu přiváděn na svět, nedovoluje kopírování z fotografií ani z filmů. Tím více budu prahnout po kreslených vtipcích a hezkých ilustracích - maximálně formátu 9 x 12 cm - pro které se jistě najde místo.

Prozatím budu vycházet jedenkrát měsíčně na dvou stránkách formátu A 4. Teprve na obdržení příspěvcích záleží, zda se stanu čtrnáctídníkem a nabydu na tloušťce. Vyjdu vždy v deseti exemplářích a je na každém poctivém kamarádovi a kamarádce, aby mě po přečtení předal dál. Budu vycházet prozatím kolem 15. dne každého měsíce a distribuován na trampských večerech v Lesácké krčmě.

Odpovědnost za mé uspořádání jsem zatím vložil na bedra kamarádů Patricka a Hrocha a kamarádky Belgie, kteří budou osobně přijímat příspěvky / řádně podepsané /.

Budu vycházet zdarma, a proto ani příspěvky nebudou honorovány. Hamounům tedy zelenou nedávám.

Příspěvky, které budete zasílat poštou, pošlete na Patrickovu adresu: Mirek Vohlídal - Patrick, Dvořákova 12, Jihlava 1. Na této adrese bude zároveň dočasné sídlo redakce.

Čekám na příspěvky od každého, kdo umí vzít pero nebo tužku do ruky - a to přece umí každý z vás.

Těším se i na příspěvky kamarádů, kteří žijí a vandrují mimo hranice Jihlavských států.

Váš

KURÝR

"Žorži, nemáš retku?"
"Leda válečnej doutník."
"Jakej?"
"Válečnej, válel se
po refýži."

Čekala jsem na svítání...S prvními paprsky slunce jsem se vydala hledat štěstí.Cesta mého mládí mne zavedla na rozcestí života.Tam seděli starci na vysokých zlatých trůnech.Prosila jsem je o radu kde lze štěstí nalézt. Starci zakývali hlavami a pokynuli mi zlatými žezly.Vyprávěla jsem jim dlouho o svém marném hledání.Pak jsem hlasitě přemýšlela o tom co je a jak vlastně štěstí vypadá.A najednou mi došla slova - neměla jsem již co říci. Starci se unaveně usmáli a pokývali moudře šedými hlavami...Mlčeli...

Vracela jsem se zklamaně zpět.Cestou jsem potkávala stovky poutníků, kteří šli bláhově v mých stopách za prchavým,nedefinovatelným cílem.Oči měli upřeny k obzoru,ač byli slepí...Brodili se bahnem,kračeli přes kříže a půda se pod nimi houpala ,až mne z toho všeho zachvátil strach.Začala jsem ustupovat před tím valícím se stádem,které se rvalo o každou píď cesty vpřed.Viděla jsem kamenná srdce,chladná jako pomníky / žulové vykřičníky neukončených putování /.

Prohrála jsem.I pode mnou se začala propadat půda a nohy,ujiždějící po slizkém jílu,neposlouchaly...Cítila jsem kolem sebe nespočetné množství chapadel,bránících mi v běhu.Šly na mne mdloby a já jsem náhle s hrůzou věděla, že nepřežiji...

Bud pochválen,zázraku,který jsi přišel v posledním zlomku vědomí ! Z mého srdce vyšlehly plameny,spalující všechny překážky,pohlcující klacky pod nohama i přísátou lhostejnost.Rozběhla jsem se.B ě ž e l a j s e m ! Čím rychleji jsem utíkala,tím mocnější byl plamen mého srdce.Žhnulo tím, v co jsem již téměř přestala doufat.Ž h n u l o š t ě s t í m ! Zrak se mi navrátil...

Čekala jsem na soumrak a vracela se zpět tmou,aby nikdo nespatriil jak jsem cestou zestárla.

= B E L G I E -

Spažte naše duže !

Vteřiny život vrší...Krade mi vzácné chvíle mého mládí. A nevděk světem srší všade -
- jen at se špatní vydovádí !
Potápí se má bárka snění a tak jsem do kajuty sklouz, abych do chvíle potopení telegrafoval : "Save our souls !"

Nejsem na lodi kapitánem, jen posledním snad z lodníků. Jsem jenom ušlápnutým kmánem, jen nádeníkem v hoptriku. Jak dlouho ještě vydržíme já a ty ? Zítřka nebo dnes se stejně všichni potopíme -
- marné je naše S O S.

Přítel mi do náruče kles a vlny bouří k zešílení. Zítřka či dnes ? Život je pes ! Kde jste,Ikaři okřídlení ? Mít křídla,s vámi bych se vznes / za svobodu poslední vous.../, však brzy klíč sežere rez a s klíčem i mé:"Save our souls !"

Devátá vlna už se blíží -
- vidím její stříbrný hřbet a oči mé se smrti klíží...
Už neproplujem,bratři ,svět...

Marně se vzpínám u kormidla, stejně míříme na útes. Ach,mít tak křídla,mít tak křídla...! Mám jen zoufalé S O S ...

%PATRICK%

DVA NAKONEC ...

"Tak bych si přál,Jíme,aby mi vyhořela bouda a já se zachránil jen v jediný košili."
"Co blbneš ? Tohleto by sis vopravdu přál ? Nejseš na paličku ?"
"Jakejpek na paličku ? Měl bych konečně pořádnou košili !"

Soudce:"V polepšovně jste byl, jste šestkrát trestanej...Coveče, já už nevím co s váma dělat..."
Jeden z poroty : "Moji tchyni na něho..."

Nulté číslo vyšlo v Jihlavě dne 13.května nákladem 10 výtisků.